КОНВЕНЦИЈА

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ ПОЉСКЕ

И

БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ЗА ИЗБЈЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЈЕЧАВАЊЕ УТАЈЕ ПОРЕЗА ЗА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И КАПИТАЛ

Република Пољска и Босна и Херцеговина, у жељи склапања Конвенције за избјегавање двоструког опорезивања и спрјечавање утаје пореза за порезе на доходак и капитал,

договориле су како слиједи:

ЧЛАН 1.
Обухваћена лица

Ова конвенција примјењиваће се на лица која су резиденти једне или обију Држава уговорница.

ЧЛАН 2.
Обухваћени порези

1. Ова конвенција примјењује се на порезе на доходак и капитал који су наметнути у име Државе уговорнице или њених политичких јединица или локалних власти, без обзира на начин на који се наплаћују.

2. Порезом на доходак и на капитал сматрају се сви порези наметнути на укупни доходак, на укупни капитал, или на елементе дохотка или капитала, укључујући порезе на добит од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупну количину надница или плата које плаћају предузећа, као и порезе на увећање вриједности капитала.

.

3. Постојећи порези на које се примјењује ова конвенција су:

а) у случају Босне и Херцеговине:

(I) порез на доходак појединаца;

(II) порез на добит предузећа

(у даљњем тексту: „порези Босне и Херцеговине'')

б) у случају Пољске:

(I) порез на лични доходак;

(II) порез на доходак предузећа

(у даљњем тексту „порези Пољске ").

4. Ова конвенција примјењује се на све истовјетне или значајно сличне порезе који се намећу након датума потписивања ове конвенције додатно или умјесто постојећих пореза. Надлежни органи Држава уговорница обавијестиће једни друге о свим битним промјенама у својим пореским законима.

ЧЛАН 3.
Опште дефиниције

1. У сврху ове конвенције, осим ако контекст не захтијева другачије:

а) појмови „Држава уговорница“ и „друга Држава уговорница“ означавају Републику Пољску и Босну и Херцеговину зависно од контекста;

б) појам „Босна и Херцеговина“ значи Босна и Херцеговина, а укључује територију Босне и Херцеговине, територијалне воде, као и морско дно и дубље слојеве земље, где примјењује своју надлежност и суверена права за сврхе истраживања, искоришћавања и одржавања природних богатстава у складу са међународним законом;

в) појам „Пољска“ значи Република Пољска, а када се користи у географском смислу, означава територију Републике Пољске и свако подручје које граничи са територијалним водама Републике Пољске у оквиру којег се, према законима Пољске и у складу са међународним законом, извршавају права Пољске с обзиром на истраживање и искоришћавање природних богатстава морског дна и дубљих слојева тла;

г) појам „политичка јединица“ у случају Босне и Херцеговине означава ентитете: Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска те Дистрикт Брчко Босне и Херцеговине;

д) појам „лице“ укључује појединца, фирму и свако друго правно лице;

ђ) појам „фирма“ означава сваку корпорацију или субјект који се третира као корпорација у пореске сврхе;

е) појам „подухват“ односи се на извршавање било каквог посла;

ж) појмови „подухвати Државе уговорнице“ и „подухват друге Државе уговорнице“ означавају подухват којег извршава резидент Државе уговорнице односно подухват којег извршава резидент друге Државе становнице;

з) појам „држављанин“ у односу на Државу уговорницу, означава:

(I) сваког појединца који посједује држављанство те државе уговорнице; и

(II) сваку правну особу, партнерство или удружење чији статус произилази из закона који су на снази у тој држави уговорници;

и) појам „међународни саобраћај“ означава сваки превоз бродом, авионом или друмским возилом којим управља предузеће чије је мјесто стварне управе у једној држави уговорници, осим када се бродом, авионом или друмским возилом управља само између мјеста у другој држави уговорници;

ј) појам „надлежни орган“ означава:

(I) у случају Босне и Херцеговине, Министарство финансија и трезора или овлашћеног представника министра;

(II) у случају Пољске, Министарство финансија или овлашћеног представника министра;

к) појам „дјелатност“ укључује обављање професионалних услуга и других активности независног карактера.

2. Што се тиче примјене ове конвенције у било које вријеме од једне од Држава уговорница, сваки појам који није наведен у Конвенцији, осим ако контекст захтијева другачије, има значење које има у дато вријеме према законима те државе у сврху пореза на које се односи ова конвенција , свако значење према важећим пореским законима те државе које преовладава над значењем које је дато том појму према законима те државе.

ЧЛАН 4.
Резидент

1. За потребе ове конвенције, појам "резидент Државе уговорнице" означава свако лице које према законима те државе подлијеже опорезивању због пребивалишта, боравишта, мјеста оснивања, мјеста управе или било којег другог критеријума сличне природе, и, такође, укључује ту државу и сваку њену политичку јединицу или локалну власт. Међутим, овај појам не укључује лица која подлијежу опорезивању у тој држави само на основу прихода од извора у тој држави.

2. Када је резидент према одредбама става 1. резидент обију Држава уговорница, тада се статус појединца одређује на сљедећи начин:

а) појединац се сматра резидентом само оне државе у којој појединац на располагању има стални дом; ако то лице има на располагању стални дом у објема државама, сматра се да је то лице резидент само оне државе с којом то лице има ближе личне и привредне везе (средиште животних интереса);

б) ако се не може одредити држава која је средиште животних интереса појединца, или ако појединац нити у једној држави нема на располагању стални дом, сматра се да је појединац резидент само оне државе у којој има уобичајено боравиште;

в) ако појединац има уобичајено боравиште у обје државе или нити у једној, сматра се да је појединац резидент само оне државе чији је држављанин;

г) ако је појединац држављанин обију држава или нити једне, надлежне власти Држава уговорница ријешиће питање међусобним договором.

3. Када је због одредби става 1. лице које није појединац резидент обију Држава уговорница, тада се то лице сматра резидентом само оне државе у којој се налази његово мјесто стварне управе.

ЧЛАН 5.
Стална пословна јединица

1. За потребе конвенције, појам „стална пословна јединица“ означава стално мјесто пословања кроз које се дјелатност предузећа извршава у потпуности или дјелимично.

2. Појам "стална пословна јединица" укључује:

а) мјесто управе;

б) подружницу;

в) канцеларију;

г) фабрику;

д) радионицу; и

ђ) рудник, нафтни извор или извор гаса, каменолом или свако друго мјесто искоришћавања природних богатстава.

3. Градилиште, пројекат изградње, монтаже или инсталације или повезане надзорне активности чине сталну пословну јединицу, али само ако такво мјесто, пројекат или активности трају дуже од 12 мјесеци.

4. Без обзира на претходне одредбе овог члана, сматра се да појам „стална пословна јединица“ не укључује:

а) коришћење постројења само у сврху складиштења, изложбе или испоруке производа или робе која припада предузећу;

б) одржавање залихе производа или робе која припада предузећу искључиво у сврхе складиштења, изложбе или испоруке;

в) одржавање залихе производа или робе која припада предузећу искључиво за потребе обраде од другог предузећа;

г) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврхе куповине производа или робе или прикупљања информација за предузеће;

д) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврхе извршавања за предузеће било које друге припремне или помоћне активности;

ђ) одржавање сталног мјеста пословања искључиво за било коју комбинацију активности који су поменути под тачкама (а) до (д) овог става, под условом да је укупна активност сталног мјеста пословања која резултује из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Без обзира на одредбе ставова 1. и 2, гдје лице - осим заступника независног статуса на којег се примјењује став 6 - дјелује у име предузећа има и обично користи у Држави уговорници овлашћење закључивања уговора у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у погледу активности које то лице спроводи за предузеће, осим ако су активности те особе ограничене на оне наведене у ставу 4, које, ако се спроводе преко сталног мјеста пословања, не чине то стално мјесто пословања сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

6. Неће се сматрати да предузеће има сталну пословну јединицу у Држави уговорници само на основу тога што обавља послове у тој држави преко брокера, генералног посредника или било којег другог заступника независног статуса, под условом да таква лица дјелују у оквиру своје редовне пословне активности.

7. Чињеница да нека фирма која је резидент једне државе уговорнице управља или њоме управља нека фирма која је резидент друге државе уговорнице, или која послује у тој другој држави (било кроз сталну пословну јединицу или на неки други начин) не значи само по себи да је иједна од тих фирми стална пословна јединица друге.

ЧЛАН 6.
Приход од непокретне имовине

1. Приход који оствари резидент једне Државе уговорнице од непокретне имовине (укључујући приходе од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој Држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Појам „непокретна имовина“ има значење које има према закону Државе уговорнице у којој се налази дотична имовина. Тај појам у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, стоку и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег закона у вези са земљишним посједом, плодоуживање непокретне имовине и права на промјењива или стална плаћања као накнада за рад, или права на рад, минералне наслаге, изворе и друга природна богатства. Бродови, пловила или авиони не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. примјењују се на дохотке из директног коришћења, изнајмљивања или било којег другог облика коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ставова 1. и 3. примјењују се, такође, на дохотке од непокретне имовине предузећа.

ЧЛАН 7.
Пословна добит

1. Добит једног предузећа једне Државе уговорнице опорезив је само у тој држави, осим ако предузеће послује у другој Држави уговорници преко сталне пословне јединице која је смјештена у тој држави. Ако предузеће послује на наведени начин, добит предузећа опорезује се у другој држави, али само у оноликој мјери колико се може приписати тој сталној пословној јединици.

2. Подложно одредбама става 3, када предузеће једне Државе уговорнице послује у другој Држави уговорници преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави, тада се у свакој Држави уговорници тој сталној пословној јединици приписује добит за коју се очекује да би била остварена да је одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним активностима према истим или сличним условима и која се бави потпуно самостално предузећем чија је стална пословна јединица.

3. У одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици допуштени су трошкови који су настали за потребе сталне пословне јединице, укључујући извршне и опште административне трошкове настале на тај начин, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или негдје другдје.

4. Уколико је у једној Држави уговорници уобичајено одредити добит која се приписује сталној пословној јединици на основу расподјеле укупне добити предузећа на његове разне дијелове, став 2. не спрјечава да та Држава уговорница одреди добит која се треба опорезивати таквом уобичајеном расподјелом. Међутим, метод усвојене расподјеле треба да буде такав да резултат буде у складу са принципима овог члана.

5. Сталној пословној јединици неће се приписати добит само на основу тога што купује производе или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се сваке године на исти начин, осим ако постоји неки добар и довољан разлог који упућује на нешто друго.

7. Када добит обухвата ставке прихода којима се баве други чланови ове конвенције, тада одредбе овог члана неће утицати на одредбе тих чланова.

ЧЛАН 8.
Међународни саобраћај и саобраћај унутрашњих пловних путева

1. Добит од управљања бродовима, авионима или друмским возилима у међународном саобраћају опорезива је само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

2. Добит од рада пловила која учествују у саобраћају унутрашњим пловним путевима опорезива је само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

3. Ако се мјесто стварне управе бродарског предузећа или предузећа за саобраћај унутрашњим пловним путевима налази на броду или пловилу, тада се сматра да се налази у Држави уговорници у којој се налази матична лука брода или пловила, или ако таква матична лука не постоји, у Држави уговорници чији је резидент управитељ брода или пловила.

4. Одредбе става 1. такође се примјењују на добит од учествовања у фонду, заједничког пословања или од међународне пословне агенције, али само на онолико добити која је добијена на такав начин колико се може приписати учеснику, сразмерно његовом удјелу у заједничком пословању.

ЧЛАН 9.
Повезана предузећа

1. Када:

а) предузеће једне Државе уговорнице директно или индиректно учествује у управљању, контроли или капиталу предузећа друге државе уговорнице, или

б) иста лица учествују директно или индиректно у управљању, контроли или капиталу предузећа једне Државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице,

и у оба случаја стварају се или намећу услови између два предузећа у њиховим трговинским или финансијским односима који се разликују од оних који би се створили између независних предузећа, тада се свака добит која би, осим у тим условима, била обрачуната једном од предузећа, али због тих услова није обрачуната, може укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Када Држава уговорница у добит неког предузећа те државе укључује, и сходно томе опорезује, добит на основу које је предузеће друге Државе уговорнице платило порез у тој другој држави и добит укључена на такав начин је добит која би била обрачуната предузећу прво поменуте државе да су услови између два предузећа била као између двају независних предузећа, тада ће та друга држава на одговарајући начин прилагодити износ пореза наплаћеног на ту добит. Приликом одређивања таквог прилагођавања, требају се узети у обзир друге одредбе ове конвенције и надлежне власти Државе уговорнице ће се према потреби међусобно савјетовати.

ЧЛАН 10.
Дивиденде

1. Дивиденде које фирма која је резидент једне Државе уговорнице плаћа резиденту друге Државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве дивиденде такође се могу опорезивати у Држави уговорници чији је резидент фирма која плаћа дивиденде, а према законима те државе. Али ако је стварни власник дивиденди резидент друге Државе уговорнице, тако наплаћени порез неће прелазити:

а) 5 процената бруто износа дивиденди ако је стварни власник фирма (а не партнерство) које директно посједује најмање 25 процената капитала фирме која плаћа дивиденде;

б) 15 процената бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став неће утицати на опорезивање фирме у погледу добити из којих се плаћају дивиденде.

3. Појам „дивиденде“, као што је коришћен у овом члану, означава приход из акција или других права која нису потраживање, учествовање у добити, или приход из других корпоративних права, који подлијеже истом опорезивању као и приход из акција према законима Државе уговорнице чији је резидент фирма која спроводи расподјелу.

4. Одредбе ставова 1. и 2. неће се примјењивати ако стварни власник дивиденди, као резидент једне Државе уговорнице, послује у другој Држави уговорници чији је резидент фирма која плаћа дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави, а холдинг у односу на који се дивиденде плаћају повезан је са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

5. Ако фирма која је резидент једне Државе уговорнице остварује добит или приход од друге Државе уговорнице, та друга Држава не смије наметнути никакав порез на дивиденде које плаћа фирма, осим ако се такве дивиденде плаћају резиденту те друге државе или ако је холдинг у односу на који се дивиденде плаћају повезан са сталном пословном јединицом која се налази у тој другој држави, нити нерасподијељену добит фирме подложити порезу на добит нерасподијељену, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподијељена добит у потпуности или дјелимично састоје од добити или прихода који су настали у другој држави.

ЧЛАН 11.
Камате

1. Камате које настају у Држави уговорници и плаћају се резиденту друге Државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, те камате такође се могу опорезивати у Држави уговорници у којој су настале и према законима те државе, али ако је стварни власник камата резидент друге Државе уговорнице, тако наплаћени порез не смије прелазити 10 процената бруто износа камата.

3. Без обзира на одредбе става 2, камате наведене у ставу 1. биће опорезиве само у Држави уговорници у којој је прималац резидент, ако је тај прималац стварни власник камате и ако се те камате плаћају Влади једне од Држава уговорница, политичкој јединици или локалној власти, или Централној банци Државе уговорнице или било којој установи која је у стопроцентном власништву Владе једне од Држава уговорница.

4. Појам „камате“ као што је коришћен у овом члану означава приход из потраживања свих врста, без обзира на то да ли су осигурани хипотеком или носе ли право на учествовање у добити дужника, а посебно, приход од државних вриједносних папира и приход од обвезница или задужница , укључујући премије и награде које су везане уз такве вриједносне папире, обвезнице или задужнице.

5. Одредбе ставова 1. и 2. неће се примјењивати ако стварни власник камата, који је резидент једне од Држава уговорница, послује у другој Држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави и ако је потраживање у односу на које се плаћа камата повезано са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

6. Сматра се да камате настају у једној од Држава уговорница када је исплатилац резидент те државе, укључујући ту државу, политичке јединице и локалне власти те државе. Међутим, када лице које плаћа камату, било да је резидент једне од Држава уговорница или не, има сталну пословну јединицу у једној Држави уговорници у вези са којом је задуженост на коју се камате плаћају настала, и ако такву камату сноси та стална пословна јединица, тада се сматра да су те камате настале у држави у којој се налази стална пословна јединица.

7. Када због посебног односа између исплатиоца и стварног власника камата или између њих обоје и неког другог лица, износ камате, узимајући у обзир потраживање за које се плаћа, прелази износ који би исплатилац и стварни власник камате договорили да нема таквог односа, одредбе овог члана примјењиваће се само на посљедње поменути износ. У таквом случају, вишак исплате остаје опорезив према законима сваке Државе уговорнице, узимајући у обзир друге одредбе ове конвенције.

ЧЛАН 12.
Накнаде од ауторских права

1. Накнаде од ауторских права које настају у једној Држави уговорници, а плаћају се резиденту друге Државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Међутим, такве накнаде могу се опорезивати у Држави уговорници у којој настају и према законима те државе, али ако је стварни власник накнада резидент друге Државе уговорнице, тада тако наплаћени порез не прелази 10 процената бруто износа накнада.

3. Појам „накнаде од ауторских права“ као што се користи у овом члану означава уплате било које врсте примљене као накнада за коришћење или право на коришћење сваког ауторског права, патента, заштитног знака, дизајна или модела, плана, тајне формуле или поступка, или за коришћење или права на коришћење индустријске, комерцијалне или научне опреме или за информације о индустријском, комерцијалном или научном искуству (знање).

4. Одредбе ставова 1. и 2. неће се примјењивати ако стварни власник накнада од ауторских права, који је резидент једне Државе уговорнице, послује у другој држави у којој настају те накнаде, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави и ако је право или власништво у односу на које се плаћају накнаде од ауторских права повезано са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

5. Сматра се да накнаде од ауторских права настају у једној од Држава уговорница када је исплатилац резидент те државе, укључујући ту државу, политичке јединице и локалне власти те државе. Међутим, када лице које плаћа накнаде од ауторских права, било да је резидент једне од Држава уговорница или не, има сталну пословну јединицу у једној Држави уговорници у вези са којом је настала обавеза плаћања накнаде од ауторских права, и ако такве накнаде од ауторских права сноси та стална пословна јединица, тада се сматра да су те накнаде од ауторских права настале у држави у којој се налази стална пословна јединица.

6. Када због посебног односа између исплатиоца и стварног власника или између њих обоје и неког другог лица, износ накнаде од ауторских права, узимајући у обзир коришћење, право или информацију за које се плаћају, прелази износ који би исплатилац и стварни власник договорили да нема таквог односа , одредбе овог члана примјењиваће се само на посљедње поменути износ. У таквом случају, вишак исплате остаје опорезив према законима сваке Државе уговорнице, узимајући у обзир друге одредбе ове конвенције.

ЧЛАН 13.
Капитални добици

1. Добици које оствари резидент једне Државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведени у члану 6. и који се налазе у другој Држави уговорници могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Добици од отуђења покретне имовине која чини дио пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће једне Државе уговорнице има у

другој Држави уговорници, укључујући добитке од отуђења те сталне пословне јединице (сама или са читавим предузећем), могу се опорезивати у тој другој држави.

3. Добици од отуђења бродова, авиона или друмских возила која се користе у међународном саобраћају, пловила која се користе у саобраћају унутрашњим пловним путевима или покретна имовина која се односи на употребу таквих бродова, авиона, друмских возила или пловила, опорезиви су само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

4. Добици које резидент једне Државе уговорнице добије од отуђења акција чија вриједност више од 50 процената произилази директно или индиректно из непокретне имовине која се налази у другој Држави уговорници могу се опорезивати у тој другој држави.

5. Добици од отуђења било које имовине, осим оне која је наведена у ставовима 1, 2, 3. и 4, опорезиви су само у Држави уговорници у којој је отуђилац резидент.

ЧЛАН 14.
Приход од несамосталног рада

1. У складу са одредбама чланова 15, 17. и 18, мјесечне плате, наднице и друга слична накнада за рад коју остварује резидент једне Државе уговорнице на основу запослења, опорезива је само у тој држави, осим ако се запослење остварује у другој Држави уговорници. Ако се запослење остварује на тај начин, накнада за рад која се оствари на тај начин може се опорезивати у тој другој држави.

2. Без обзира на одредбе става 1, накнада за рад коју оствари резидент једне Државе уговорнице на основу запослења у другој Држави уговорници опорезива је само у прво наведеној држави:

а) ако је прималац присутан у другој држави за неки период или периоде који свеукупно не прелазе 183 дана у сваком периоду од 12 мјесеци, а почевши или завршавајући у одговарајућој фискалној години; и

б) ако је накнада за рад плаћена од или у име послодавца који није резидент друге државе; и

в) ако накнаду за рад не сноси стална пословна јединица коју послодавац има у другој држави.

3. Без обзира на претходне одредбе овог члана, накнада за рад коју остварује резидент једне Државе уговорнице на основу запослења на броду, авиону или друмском возилу којим се управља у међународном саобраћају, или на броду који се бави превозом унутрашњим пловним путевима опорезива је само у тој држави.

ЧЛАН 15.
Менаџерске накнаде

1. Менаџерске накнаде и друга слична плаћања која остварује резидент једне Државе уговорнице као члан управног одбора или надзорног одбора, или било којег сличног органа неке фирме која је резидент друге Државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Без обзира на одредбе става 1, менаџерске накнаде и друге сличне исплате које остварује резидент једне Државе уговорнице као члан управног или надзорног одбора, или било којег сличног органа неке фирме која је резидент друге Државе уговорнице, а не бави се активно трговином или не послује у тој другој Држави уговорници (осим дјелатности инвестирања или управљања инвестицијама, осим ако се те активности спроводе са клијентима као дио редовног пословања неке банке, осигуравајућег друштва, регистрованог дилера или финансијске установе које примају депозит), опорезују се само у прво поменутој држави.

ЧЛАН 16.
Умјетници и спортисти

1. Без обзира на одредбе чланова 7. и 14, приход којег остварује резидент једне Државе уговорнице као извођач, као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски умјетник, или музичар, или пак као спортиста, из личних активности тог резидента које проводи у другој Држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Када приход од личних активности које проводи извођач или спортиста као такав не одлази извођачу или спортисти лично него некој другој особи, тај приход може се, без обзира на одредбе чланова 7. и 14, опорезивати у оној Држави уговорници у којој се извршавају активности тог извођача или спортисте.

3. Без обзира на одредбе ставова 1. и 2, приход којег остварује резидент једне Државе уговорнице од личних активности те особе као извођача или спортисте опорезив је само у тој држави ако се активности спроводе у другој Држави уговорници унутар оквира културног или спортског програма размјене, који је одобрен од обију Држава уговорница.

ЧЛАН 17.
Пензије и сличне накнаде

У складу са ставом 2. члана 18, пензије и друге сличне накнаде које се исплаћују резиденту једне Државе уговорнице на основу ранијег запослења опорезиве су само у тој држави.

ЧЛАН 18.
Служба у влади

1. а) Плате, наднице и друге сличне накнаде које Држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт плаћају појединцу за услуге пружене тој држави или јединици или власти опорезиве су само у тој држави.

б) Међутим, такве плате, наднице и друге сличне накнаде опорезиве су само у другој Држави уговорници ако су услуге пружене у тој држави, а појединац је резидент те државе и:

(I) држављанин је те државе; или

(II) није постао резидент те државе само да би пружао те услуге.

2. а) Без обзира на одредбе става 1, свака пензија и друге сличне накнаде које се плаћају појединцу од или из фондова једне Државе уговорнице, или њене политичке јединице или локалне власти, за услуге пружене тој држави или њеној јединици или власти, опорезиве су само у тој држави.

б) Међутим, такве пензије и друге сличне накнаде опорезиве су само у другој Држави уговорници ако је појединац резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чланова 14, 15, 16. и 17. примјењиваће се на плате, наднице, пензије и друге сличне накнаде које се плаћају за послове које извршава Држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт.

ЧЛАН 19.
Студенти

Уплате које студент, ученик или приправник који је или је био непосредно прије посјете једне Државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице и који се у прво поменутој држави налази искључиво због образовања или обуке тог појединца прима ради издржавања, образовања или обуке тог појединца, неће се опорезивати у прво поменутој држави, под условом да је извор таквих уплата ван државе.

ЧЛАН 20.
Остали приходи

1. Ставови прихода 1 резидента Државе уговорнице, гдје год да настају, који нису обрађени у претходним члановима ове конвенције, опорезиви су само у тој држави.

2. Одредбе става 1. неће се примјењивати на приход, осим на приход од непокретне имовине као што је наведено у ставу 2. члана 6, ако прималац таквог прихода, као резидент једне Државе уговорнице, послује у другој Држави уговорници преко сталне пословне јединице која је смјештена у њој, а право или имовина у погледу којих се плаћа приход је повезан са таквом сталном пословном јединицом. У таквом случају примјењиваће се одредбе члана 7.

3. Без обзира на одредбе става 1, ставови прихода резидента једне Државе уговорнице који нису поменути у претходним члановима ове конвенције, а настају у другој држави уговорници, могу се, такође, опорезивати у тој другој држави....

ЧЛАН 21.

Капитал

1. Капитал у облику непокретне имовине наведен у члану 6. овог споразума, чији је власник резидент једне Државе уговорнице, а налази се у другој Држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Капитал у облику покретне имовине која је дио пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће једне Државе уговорнице има у другој Држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

3. Капитал у облику бродова, авиона или друмских возила којима се управља у међународном саобраћају и пловила коришћених у саобраћају унутрашњим пловним путевима, те у облику покретне имовине која је повезана са управљањем таквим бродовима, пловилима, авионима или друмским возилима, опорезив је само у Држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

4. Сви други елементи капитала једног резидента Државе уговорнице опорезиви су искључиво у тој држави.

ЧЛАН 22.

Укидање двоструког опорезивања

1. У случају Босне и Херцеговине, двоструко опорезивање избјегаваће се на сљедећи начин:

а) када резидент Босне и Херцеговине остварује приход или посједује капитал који се, у складу са одредбама ове конвенције, може опорезивати у Пољској, Босна и Херцеговина допустиће:

- као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Пољској;

- као одбитак од пореза на капитал тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Пољској.

Међутим, у оба случаја такав одбитак неће прелазити онај дио пореза на доходак или пореза на капитал који је израчунат прије давања одбитка, што се може приписати, као што може бити случај, приходу или капиталу који се може опорезивати у Пољској.

б) Када се у складу са било којом одредбом Конвенције приход остварен од или капитал у власништву резидента Босне и Херцеговине ослобађа од пореза у Босни и Херцеговини, Босна и Херцеговина, упркос томе, код рачунања износа пореза на остатак дохотка или капитала тог резидента може узети у обзир приход или капитал ослобођен од пореза.

2. У случају Пољске, двоструко опорезивање избјегаваће се на сљедећи начин:

а) Када резидент Пољске остварује приход или посједује капитал који се у складу са одредбама ове конвенције може опорезивати у Босни и Херцеговини, Пољска ће, у складу са одредбама тачке (б) овог става, ослободити такав приход или капитал од пореза;

б) Када резидент Пољске остварује приход или капиталне добитке који се, у складу са одредбама чланова 7, 10, 11, 12, 13. или 20, могу опорезивати у Босни и Херцеговини, Пољска ће дозволити као одбитак од пореза на доходак или капиталне добитке тог резидента износ једнак порезу који је плаћен у Босни и Херцеговини. Међутим, такав одбитак неће прелазити дио пореза, као што је израчунато прије давања одбитка, који се може приписати таквом приходу или капиталном добитку који потиче из Босне и Херцеговине;

в) Када се у складу са било којим одредбама ове конвенције приход остварен од или капитал у власништву резидента Пољске ослобађа од пореза у Пољској, Пољска, упркос томе, код рачунања износа пореза на остатак прихода или капитала тог резидента може узети у обзир приход или капитал ослобођен од пореза;

г) Одредбе тачке (1) неће се примјењивати на приход остварен од или капитал у власништву резидента Пољске када Босна и Херцеговина примјењује одредбе ове конвенције да би ослободила такав приход или капитал од пореза или примјењује одредбе става 2. чланова 10, 11. или 12. на такав приход.

ЧЛАН 23.
Недискриминација

1. Држављани једне Државе уговорнице у другој Држави уговорници неће бити подвргнути опорезивању или било каквим повезаним условима, који су другачији или представљају већи терет од опорезивања и повезаних услова којима држављани те друге државе јесу или могу бити подвргнути у истим околностима, посебно с обзиром на пребивалиште. Ова одредба ће се, без обзира на одредбе члана 1, примјењивати на лица која нису резиденти једне или обију Држава уговорница.

2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће једне Државе уговорнице има у другој Држави уговорници неће се обрачунавати неповољније у тој другој држави него опорезивање које се примјењује на предузећа те друге државе која обављају исте активности. Ова одредба не може се тумачити на начин да обавезује Државу уговорницу да одобрава резиденту друге Државе уговорнице све личне одбитке, олакшице и редукције у сврхе опорезивања због грађанског статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Осим гдје се примјењују одредбе става 1. члана 9, става 7. члана 11, става 6. члана 12, камате, накнаде од ауторских права и друге исплате које плаћа предузеће једне Државе уговорнице резиденту друге Државе уговорнице ће се, у сврху одређивања опорезиве добити таквог предузећа, моћи одбити према истим условима као да су плаћене резиденту прво поменуте државе. Исто тако, могући дугови предузећа једне Државе уговорнице резиденту друге Државе уговорнице ће се, у сврху одређивања опорезивог капитала таквог предузећа, моћи одбити према истим условима као да се дугују резиденту прво поменуте државе.

4. Предузећа једне Државе уговорнице, чији је капитал у потпуности или дјелимично у власништву или под директном или индиректном контролом једног или више резидената друге Државе уговорнице, неће у прво поменутој држави бити подложне опорезивању или захтјевима који су повезани са тим који су другачији или неповољнији од опорезивања или везаних захтјева којима подлијежу друга слична предузећа прво поменуте државе.

5. Одредбе овог члана ће се, без обзира на одредбе члана 2, примјењивати на порезе сваке врсте и описа.

ЧЛАН 24.
Поступак међусобног договора

1. Када лице сматра да дјеловање једне или обију Држава уговорница резултује или ће резултовати опорезивањем за то лице које није у складу са одредбама ове конвенције, то лице може, без обзира на правни лијек који нуди домаће законодавство те државе, изнијети случај надлежном органу Државе

уговорнице чији је то лице резидент или, ако случај тог лица спада под став 1. члана 23, надлежној власти Државе уговорнице чије је то лице држављанин. Случај се мора изнијети унутар три године од првог обавјештења о дјеловању које је довело до опорезивања које није у складу са одредбама ове конвенције.

2. Надлежни орган настојаће, ако се чини да је приговор оправдан и ако оно само није у стању да дође до задовољавајућег рјешења, ријешити случај међусобним договором с надлежним органом друге Државе уговорнице, у циљу избјегавања опорезивања које није у складу са овом конвенцијом. Сваки постигнут договор провешће се без обзира на било какве рокове у домаћем законодавству Држава уговорница.

3. Надлежни органи Држава уговорница настојаће међусобним договором ријешити све потешкоће или дилеме у вези са тумачењем или примјеном ове конвенције. Оне се, такође, могу међусобно савјетовати о укидању двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овом конвенцијом.

4. Надлежни органи Држава уговорница могу директно међусобно комуницирати у сврху постизања договора у смислу претходних ставки. Када се усмена размјена мишљења чини препоручљивом у циљу постизања договора, таква размјена може се одвити у облику комисије које се састоји од представника надлежних органа Држава уговорница.

ЧЛАН 25.
Размјена информација

1. Надлежни органи Држава уговорница размјењиваће оне информације за које се може предвидјети да ће бити релевантне за спровођење одредби ове конвенције или за уређење или спровођење домаћих закона Држава уговорница у вези са порезима сваке врсте и описа који се намећу у име Држава уговорница, или њихових политичких јединица или локалних власти, уколико се опорезивање на основу тога не противи овој конвенцији. Размјена информација није ограничена на чланове 1. и 2.

2. Свака информација примљена према ставу 1. од једне Државе уговорнице третира се као тајна на исти начин као и информација добијена према домаћем законодавству те Државе и откриваће се само лицима или властима (укључујући судове и управне органе) који се баве са процјеном или прикупљањем, оврхом или повезаним гоњењем, утврђивањем жалби у односу на порезе наведене у ставу 1, или с надзором над наведеним. Таква лица или власти користиће информације само у те сврхе. Дозвољено им је откривати те информације у јавном судском поступку или у судским одлукама.

3. Ни у којем случају одредбе ставки 1. и 2. не смију се тумачити на начин да на Државу уговорницу наметну обавезу:

а) извршавања административних мјера које су у сукобу са законима и административном праксом те или друге Државе уговорнице;

б) пружања информација које се не могу добити према законима или нормалним током управе те или друге Државе уговорнице;

в) пружања информација које би откриле неку трговачку, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или трговачки поступак, или информацију чије би откривање било у супротности са јавном политиком (*ordre public*).

4. Ако једна Држава уговорница тражи информацију у складу са овим чланом, друга Држава уговорница користиће своје мјере прикупљања информација да би прибавила затражену информацију, иако другој држави можда није потребна та информација у властите пореске сврхе. Обавеза која је садржана у претходној реченици подлијеже ограничењима става 3, али ни у којем случају такво ограничење не може се тумачити на начин да дозвољава Држави уговорници да одбије дати информације искључиво због тога што нема свој интерес у таквој информацији.

5. Ни у којем случају одредбе става 3. не могу се тумачити на начин да дозвољавају Држави уговорници да одбије дати информације искључиво због тога што ту информацију посједује банка, друга финансијска установа, кандидат или лице које дјелује у својству посредника или у фидуцијарном својству или због тога што се односи на власничке удјеле једног лица.

ЧЛАН 26.
Ограничења повластица

1. У складу са члановима 10, 11, 12. и 13, резидент једне Државе уговорнице неће имати право на повластице које се иначе одобравају резидентима Државе уговорнице према овој конвенцији, ако је главна сврха или једна од главних сврха било којег лица које се бави стварањем или додјелом дионице, потраживања или права у односу на који се приход плаћа да искористи ове чланове помоћу тог стварања или додјеле.

2. Ниједан из овог члана не може се тумачити тако да на било који начин ограничава примјену било које одредбе закона Државе уговорнице које су намијењене спрјечавању избјегавања или утаје пореза.

ЧЛАН 27.
Чланови дипломатских представништава и конзулата

Ништа у овој конвенцији неће утицати на пореске повластице чланова дипломатских представништава или конзулата према општим правилима међународног права или према одредбама посебних споразума.

ЧЛАН 28.
Ступање на снагу

1. Свака Држава уговорница обавијестиће, у писаном облику, дипломатским путем, другу државу о завршетку поступака који су према њеном закону прописани за ступање на снагу ове конвенције.

2. Ова конвенција ступа на снагу на датум обавјештења које је стигло касније, те ће затим вриједити:

(I) за порезе задржане на извору, за доходак остварен или капитал који постаје власништво на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој Конвенција ступа на снагу, и

(II) за друге порезе, или доходак остварен или капитал у власништву у свакој пореској години на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој Конвенција ступа на снагу.

3. Без обзира на одредбе овог члана, одредбе чланова 24. и 25. (Поступак међусобног договора и Размјена информација) примјењиваће се од датума ступања на снагу ове конвенције, без обзира на период опорезивања на које се одоноси неко питање.

4. Споразум између Народне Републике Пољске и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије за избјегавање двоструког опорезивања за порезе на доходак и капитал који је потписан у Варшави 10. јануара 1985. године престаје важити и бити на снази од датума од којег ова конвенција ступа на снагу за порезе на које се примјењује ова конвенција, у складу са одредбама ставова 1, 2. и 3.

ЧЛАН 29.
Раскид

Ова конвенција остаје на снази док је не раскине једна Држава уговорница. Обје Државе уговорнице могу раскинути ову конвенцију дипломатским путем, тако да у писменом облику обавијесте о раскиду најмање шест мјесеци прије краја сваке календарске године, почевши након истека пет година од датума ступања на снагу ове конвенције. У таквом случају, ова конвенција престаје важити:

(I) за порезе задржане на извору, на доходак остварен или капитал у власништву на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој је достављено обавјештење о раскиду, и

(II) за друге порезе, на доходак остварен или капитал у власништву у свакој пореској години почевши на или након 1. јануара у календарској години која слиједи годину у којој је достављено обавјештење о раскиду.

Као потврда наведеног, доље потписани, који су за то прописно овлашћени, потписали су ову конвенцију.

Састављено у два примјерка у Сарајеву, овог дана 4. јула 2014. г. на пољском, босанском / хрватском / српском и енглеском језику, с тиме да су сви текстови једнако вјеродостојни. У случају разлика у тумачењу, мјеродаван је текст на енглеском језику.

За Републику Пољску

Andrzej Krawczyk

За Босну и Херцеговину